

Въ трете-то — съществително *пролѣтъ* е подлогъ, *ще бѣде* връзка, прилагателно *весела* — прилогъ.

Въ четвърто-то — съществително *книгы-ты* е подлогъ, *си* връзка, мѣстоименіе *мои* — прилогъ.

Въ пято - то — съществително *Турція* е подлогъ, *е* връзка, съществително — *царство* — прилогъ.

Въ шесто-то — съществително *Стоянъ* е подлогъ, глаголъ *мысли* — сказуемо, въ кое-то ся заключава и връзка-та и прилогъ-тъ.

143. За подлогъ нѣкой - пять може да бѣде и цѣло прѣдложеніе, както въ тоя примѣръ: *добро е да бѣде чловѣкъ богатъ*. Тука прѣдложеніе: *да бѣде чловѣкъ богатъ* (въ кое-то *чловѣкъ* е подлогъ, — *бѣде* връзка, *богатъ* прилогъ) е подлогъ, *е* връзка, *добро* — прилогъ.

З а б ѣ л ѣ ж в. Еднолични-ти глаголи: грѣми свѣтка ся *сѣмнува* и пр. както и глаголъ *има* въ трете лице нѣмжтъ за подлогъ нѣкакво имя.

144. При подлога и прилога, или при сказуемо-то чясто ся притурять и други рѣчи за да опрѣдѣлять мысль-тъ имъ пълно; такыва рѣчи, притурены при подлога, при прилога, или при сказуемо-то, наричатъ *Опрѣдѣлителны* или просто *Опрѣдѣленія*; като: *трудолюбивый чловѣкъ всякога е богатъ*. Тука: *трудолюбивый* опрѣдѣлява подлога